

מסורת הש"ס

(א) לעיל ה: וש"כ, (ב) לעיל ה:;
(ג) שם, (ד) שם ו, (ה) גם זה שם,
(ו) גם זה שם, (ז) שם:; (ח) ז"ל
ולא, (ט) [וע"ע חוס' פסחים
פא. ד"ה ח"נ וכו' ומש"נ שם
על הגליון],

נוסחת הריב"ז

רבי יוסי קאי כוותיק: ורבי יוסי מ
דכל האי דקא משנין לעיל דמכאן
וינבו וומבו שמעתין איחא כרר:
רזופים כדאמר אומי תלה הכתוב את
(ו) ופא כיון דהויא פלגיה דיומא.
ביום שני מחלות ואלין אידך פלגא
דבזקע עדי תלות וטלה לה לעשומר
דחילו נשמר יום אחד דטערה וזהו
לה הפסק: ע"א א' ור' יוסי מרדי.
שומרת יום כנגד יום ב' כיון דקאמר
דטעמא הוי משום דמקלף היום
ככולו ג'. וכן שמענו כאן מפ"י
המורה"ה ב' אבל בריכר זולין במסכת
פסחים [פא.] שמעינן דמכאן ולהבא
קמיבעיא לן דלר' יוסי וזה הגמרה
היינו משכחת לה ולא מפ"י המורה"ה
איבעיא איחא בשופע. כל ז' היום
[מתלף יומין] כדאי הדדי: ואיבעיא
אימא. שלשה יומי צין השמשות
סמוך לשקיעת החמה דכי ראתה
שצבת אחר שקיעת החמה הוי טמאה
כל יום ראשון וכי חזרה וראתה ביום
ראשון שנית סמוך לשקיעת החמה
הויא טמאה כל יום שני וכן שלישי דלא
הויא שות דטערה ציני וציני כלל
והוא הוי סליק למיינא דשומרת יום
כנגד יום דלא לא הויא שות:

הדרך עלך הריני נזיר

ב' שאמר הריני נזיר מגלה יום
שנשים ואחד. לרב מתנה כדאית
ליה ^ה לדאמירות סתם קאי ואין
נזירות פחות מל' יום ולרב פדה
כדאית ליה דמוקי לה ^ה לרב דנעשה
כחומר שלמים וכולה מתני' ^ה הכי
מפורש בפ"ק ^ה לרב מתנה כדאית ליה
ולרב פדה כדאית ליה: ג' ר"א
אומר אינו סוסר אלא שצעה. כדי
שיצא קרבנו צוהרה ודפרשינן
בפרק קמא ^ה לרב פדה כדאית ליה
דקסבר
שלשים סותר את הכל

הגהות הב"ח

(ח) גמ' תלמא יומא. י"ב עיין
בבבא דף לג: (ג) שם דלא
הוהו שעות דלדורו מליק ליה
למניינא: (א) במשנה גמלא
וכו' השני יום ששים ואם
אין שום ששים עולה כ"ל
ותיבת של ממח: (ד) רש"י
ד"ה וזה וד"ה והא דד"א:
(ס) רש"י ד"ה מי שאמר וכו'
דמוקי לה דנעשה כאומר וכו'
במיתין דהבא מפורש כפ"ק
כ"ל ותיבת גנון ממח:

מוסף רע"י

ו"אל" ר' אושעזא לרן יומן,
 ר' יוסף ראב"ד בורחד. דע"ל
 נעם מכאן ולכא הוה מטמא,
 דמטערט געליט מחסד שני, אלמא
 קסבר ר' אושעזא למסד דר'
 יוסף מדרגת קהנא (פסחים
 109א). וקאטא דר' יוסף אלמא
 דמטערט דמלתיא הוה וכל מטוס
 קשא מימי לה (שם). מברדי
 קסבר. נגי שומעט יוסף,
 מוקצת היום ככולו. וואס
 שניא שני' דעטעניא וואס
 דמכאן ולכא הוה טמא
 ולתפסעס דקאמא מדרגת שניא
 דמיקא הוה (ראמ"ה בשמו).
 הרר עולד הרני ניד

פי' הרא"ש

ור' יוסי מכדי קסבר מקצת
היום ככולו זבה גמורה
היכי משכחת לה. כיון
דחזאי בפלגא דיומא סליק
לה שימור כשראתה ביום
א' וביום ב' תחלת יום ב'
הוי שימור ליום ראשון
וטהרה מאותה ראייה
וכשרואה אח"כ מכאן
ולהבא היא מטמא ולא

הריני נזיר פרק שני נזיר

רבי יוסי קאי כוותיק: ורבי יוסי מרדכי סבר מקלס היום כדולו. ודכל האי דקא משנינן לעיל דמכאן ולהבא מטמא שינוי דחיקי ניניה ומייהו שמעתין אימא כרבי: וזה גמורה. דבעינן ג' ימים רגופים דלאמר ^אמי מלה הכתוב את הזהב צימין היכי משכחת לה:

וא"ל רבי יוסי קאי כותיד דאמר מכאן ולהבא
אטמא והא רבי יוסי למפרע הוא דאמר מאי
למפרע מדרבנן ורבי יוסי מכדי סבר ⁽⁶⁾ מקצת
היום ככולו זבה גמורה דמייאת קרבן היכי
משכחת לה כיון דחזיא בפלגיה דיומא איך
פלגיה דיומא סליק לה לשימור אב"א דקא
שפעה תלתא תלתא ⁽⁶⁾ יומי בהדי הדדי ואב"א
דחזיא תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה
דלא הואי שהות ⁽⁷⁾ דסליק ליה למניינא:

הדרך עלך הריני נזיר

מי^א שאמר הריני נזיר מגלח יום שלשים ואחד ואם גילח ליום שלשים יצא הריני נזיר שלשים יום אם גילח ליום שלשים לא יצא^ב מי^ב ששנזר שתי נזירות מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד ואת השניה יום ששים ואחד^ג ואם גילח את הראשונה יום שלשים מגלח את השניה יום ששים ואם גילח יום ששים חסר אחד יצא וזו עדות העיד רבי פפייס על מי^ד שנזר שתי נזירות שאם גילח את הראשונה יום שלשים מגלח את השניה^ה ליום ששים ואם גילח ליום ששים חסר אחד יצא שיום של שלשים עולה לו מן המנין מי שאמר הריני^ו נזיר נטמא יום שלשים סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה הריני נזיר שלשים יום נטמא יום שלשים סותר את הכל הריני נזיר^ז מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל ר"א אומר אינו סותר אלא שלשים נטמא יום מאה ואחד סותר שלשים יום רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה: **גמ'** מי שאמר הריני נזיר ונטמא יום אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה

הדרך עלך הריני נזיר

פז.

זכה גמורה היבי משבחת דא. דמכאן ולהבא מטמנין לה וכל יומא טומאה צאפי נפשה היא וכיון דחזיא היא¹ צפלגא דיומא אידך פלגא דיומא הוא² קא סליק לה לשימור ואע"פ שלא טבלה בינתיים גמרי צלחא ציום י"א וציום י"ג וציום ט"ו דלא הויה זכה ואע"ג

ג' ימים ר"פ: הלשון ק"ק אח"כ
אח"כ אידך פלגא דיומא דקיקור
הוה מצי למימר אידך יומא סליק ליה
שימור וזדוקא יש לפרש ד' ראתה י"א
דכיון דחזיא ביום ז' בפלגא דיומא
אידך פלגא דיומא שהיה לפני שראתה
סליק ליה שימור וקשה ואמאי לא
משכחא ליה דנחש פלגא דיומא ופי'
השטחא היא טרואה שחילת היום ופי'
השטחא בליד זליו (פסחים דף פא)

הדרך עלך הריני נזיר

לספירה וזמחילת הלילה סליק לה
שימור ואין צריך עלות השחר: (א) ולי
נראה דמשנה שלמה היא בפרק מיוקת
(נדה דף עב.) ושזין בראה (ח) יום
י"א וטובלה לערב (ושמשה) שמתמאין
משכב ומושב דמפרע ומוכה התם
דמחילת הלילה לא היה שימור ונראה
לרמ"ד דבי הכי דלר"י יוסף מחילת
יום הוי שימור ה"נ ראתה בלילה
סוף היום דלמחר שאינה רואה
עולה לשימור דכן לי סוף היום
כמחילת היום ובהכי יתחל לישנא
כיון דחזאי בפלגא דיומא (א) איך
פלגא דלחור יום דזמנו בכספו הוי
ליה שימור וצ"ל דודאי בזבה גדולה
לא אמר ר' יוסף דיום שלישי יהיה
ממנין של ז' סלי טהרה דלא בפרק
מיוקת (סד ד' סט. וס) קאמר דכותאי
יום שפוסקת צו מונה אותו למנין
ז' והטעם דמנינו דכסוף הספירה
מקאת היום ככולו דזו וזה טובלין
ביום הילכך בזבה קטנה (א) דמחילת
הספירה ספקת מזה גדולה שזוקקה
לחבור' (א) לא אמרי' דמחילת מחילה

עין משפט
גר מצוה

א מִי פֶּדָה מִהֶלֶּם מִזִּרְתּוֹ
הֶלְאָה סָמַג עֵשֶׂן קָדוֹ:
ב מִי שֶׁסֵּם הֶלֶּץ סָמַג שֶׁסֶּ:
ג מִי פֶּדָה מִהֶלֶּם הֶלְאָה:
ד מִי שֶׁסֵּם הֶלֶּץ:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. חיבת היא נמשק. 2. כ"ס"א.
3. חיבת כ"ס"א נמשק וז"ל.
4. הכוונה כ"ס"א.
5. ז"ל דמחילת.
6. ז"ל דמחילת.
7. חיבת כסופו נמשק וז"ל.
8. עולה לא כבסופו. 9. חיבת נמשק וז"ל.
10. נמשק וז"ל דמחילת.
11. חיבת נמשק וז"ל.
12. נמשק וז"ל.
13. ז"ל הכא.
14. ז"ל הכא דלמה.

י' הרא"ש (המשך)

דינא הכי לגלח יום! ולרב
מחנא מפ' לעיל משום
התקצת היום ככולו. הרני
גור! יום אס גילח יום
לא יצא. אף בר פדא
מודה באה כיון דאמר לו
יום דבעי' יום שלימים:
מי שאמר הרני גור ונטמא
יום! שותר אס תכל. לרב
מחנא שותר מן התורה
ומביא קרבן טומאה לבר
פדא שותר מדרבנן אטו
היכא דאמר לו יצא מביא
קרבן טומאה: ור' אליעזר
דאמר יום שותר אלא ד'
ולרב גור. ולרב מתנא
משום דסבר קוצת היום

ככולו. ורבנן לית להו מקצת היום ככולו אלא אחר שהביא קרבנותיו: ר'יני נזיר ל' יום ונטמא ל' יום בעי' שלימים ולא אמרי' מקצת היום ככולו: ר"א אומר אינו סותר אלא ל' כדדריש ל' תורת נזי': נטמא יום ק' וא' סותר ל'. מדרבנן נזור שישמור יום תגלחת אטו יום ק' ולא גזרו ש' סתם שיש נטמא ביום ל"א הרי כנטמא יום ק"ב שאינו סותר: (ר"א אומר) אינו סותר אליו ל' יום נזיר:

ייתרה זבה : כגון ששפעה ג' ימים ולא היה לה טהרה בינתיים לשימור : ואי בעית אימא כגון החמה. שהתחילה קצת מבעוד יום וראתה עד הלילה נמצאת בכל יום טמאה תחלתו וסופו

ולא סליק לה שיעור: **סליק פירקא**
 יום ל"א. לרב מתנא דאמר סתם נז' ל' יום הילכך מגלח יום ל"א. ולבר פדא סתם נז' כ"ט
 אלא כדמפרש לעיל נעשה כאומר שלימים: ואם גלח יום ל' יצא לבר פדא נחא דמדאורייתא